Pol Carreras
Nascut per esquiar

Si amb només un any i mig et posen uns esquís als peus, si el teus pares viuen dels i per als esports d'hivern i si ja de petit l'ambient familiar està impregnat de la frescor de la neu, sembla clar que la traça de la teva vida està escrita. Aquest ha estat el tarannà del jove Pol Carreras (17/01/1990), que va debutar a nivell internacional amb set anyets i que des de fa dues temporades milita a l'equip B masculí de la RFEDI. En el decurs de l'entrevista, aquest fanàtic de la Coca-Cola i de l'actriu Julia Roberts demostra una gran maduresa i tenir les idees molt clares.

Celes Piedrabuena
Toni Grases

Explica'm una mica com vas començar a esquiar.
Vaig començar a esquiar quan tenia un any i mig, gairebé no caminava. Els meus pares eren entrenadors, i la meva germana gran esquiava amb el club. Quan ella descansava jo em posava les botes i me n'anava amb els esquís pel voltant de la cafeteria.

Què recordes d'aquells dies?
La veritat és que dels primers dies tinc pocs records, però sempre et queden imatges guardades, i recordo que m'ho passava pipa avançant a tots els del meu grup i posant-me primer. A mi m'encantava esquiar i pujar cada cap de setmana per molt petit que fos!

Recordes la primera competició?
Va ser una cursa en què jo feia d'obridor. M'ho vaig prendre com una cursa. Això de baixar per on baixaven els grans i competir m'encantava.

Algun consell inicial que recordis especialment, que t'hagi servit i que pugui valer per a qualsevol jove esquiador?
Sí, que gaudís.

El fet de ser fill de qui ets fill –el seu pare és el director tècnic de la FCEH i la seva mare està actualment vinculada al club d'Espot Esquí–, t'ha ajudat en la teva trajectòria?
No, tant la meva germana com jo sempre hem estat molt fiscalitzats, i davant qualsevol actuació de la Federació Catalana d'Esports d'Hivern o dels entrenadors la gent ens posa pel mig.

T'ha obert més portes que no pas te n'ha tancat?
Les portes me les he obert jo amb el meu treball i esforç.

També es podria donar el cas que els teus pares fossin uns pesats i t'estiguin tot el dia a sobre.
No, en absolut. Sempre m'han ajudat quan ho he necessitat, però estan al marge, i sempre m'han deixat clar que, en el cas que jo ho volgués deixar, ells em donarien suport.

Què és el que més t'agrada del món de la competició?
Viatjar, i que lluites per quelcom clar, que és guanyar i lluitar contra tu mateix.

Diries que portes la competició a la sang o que et dediques a això com podries dedicar-te a qualsevol altre esport?
Realment, l'esquí és la meva vida, ja gairebé per genètica. Fa uns anys vaig deixar el tennis i m'anava igual o millor que l'esquí, però amb l'esquí ets més lliure: no depens que algú et llanci pilotes.

Creus que el teu desenvolupament esportiu ha estat el correcte, el que esperaves, fins arribar on ets ara?
Sí, cada dia, cada temporada, he millorat. Sempre he anat aconseguint les fites que ens havíem plantejat.

Ara ja fa unes temporades que surts a córrer fora. Quins records tens de les primeres curses a l'estranger?
Jo al·lucinava. La primera cursa a l'estranger va ser d'aleví al "Uovo d'oro", on tenia uns set anys. Recordo que vaig al·lucinar amb la quantitat de gent que es dedica a l'esquí i la rapidesa que portaven.

Què és el que més et sorprèn de les curses de fora comparades amb les d'aquí?
El nivell. Allà amb 40 punts surts el 80, aquí ets el millor amb punts i surts a primera sèrie. Allà en un segon tens vint esquiadors.

"L'esquí és la meva vida"

Quins objectius et marques per a aquesta temporada i a curt i mig termini?
Aquesta temporada ser entre els 20 al Campionat del Món Júnior d'eslàlom, a mig termini fer proves de la Copa d'Europa amb regularitat.

Si no els aconseguissis, et costaria molt renunciar a la teva trajectòria esportiva?
Els esportistes tenen una línia de progressió, que puja i baixa. Per tant, si els resultats no surten avui, ja sortiran demà. Cal perseverar.

Quant de temps fa que ets dins de l'equip B masculí de la Real Federación Española de Deportes de Invierno (RFEDI)? Com t'hi trobes?
Vaig entrar-hi el maig de 2007. M'hi trobo molt bé. És un equip molt més professional, i amb els companys estic molt bé. Sóc el petit, però em respecten molt.

Recordes com va anar el pas a la RFEDI, el moment precis en què et van dir que passaves a formar part de l'elit de l'esquí estatal? Qui t'ho va dir?
Ho recordo perfectament. Jo estava en una estació de tren i em va trucar el Marco, el meu entrenador, i m'ho va comunicar. De seguida vaig trucar als meus pares emocionat.

Creus que dins de la RFEDI es treballa o treballes amb tot el necessari per donar el màxim de tu mateix?
Realment, jo estic en un equip en què tinc els mateixos mitjans que una persona de Copa del Món. No em puc queixar.

El fet de no tenir un referent en l'equip nacional, com ara les noies, us ha perjudicat molt?
Sempre he dit que una persona com la Maria José Rienda en un equip és molt important. Amb un referent masculí a la Copa del Món tot seria molt diferent. Els mitjans informatius i la gent de l'esquí ens respectarien

Dormilega i un apassionat dels macarrons

Nom i cognoms: Pol Carreras Torras.
Data de naixement: 17/01/1990.
Edat: 17 anys.
Club: Ski Camp Club (SCC).
Patrocinadors: Atomic (esquís i botes), Level (guants), Gipron (bastons), Poc (casc i màscara), Descente (roba).
Equip tècnic: entrenadors (Marco Viale i Ettore Mosca), preparador d'esquís (Stefano Casalino), ajudant de preparador d'esquís (Paco Alegre), entrenador físic (José María 'Chema' Quintana).
Debut internacional: 6 de desembre de 2005, a l'eslàlom de la cursa júnior de Les Menuires, a França.
Estudies... 1r de Batxillerat.
Demanaries un autògraf a... no he entès mai aquesta afició.
Què t'emportaries a una illa deserta?: menjar suficient per sobreviure.
Plat favorit: els macarrons amb tomàquet de la meva mare.
Beguda: Coca-Cola.
Actor: Hugh Grant.
Actriu: Julia Roberts.
Escriptor: cap en especial.
Última pel·lícula que has vist: La casa del lago.
L'estació que més t'agrada: Falcade (Itàlia).
La que menys: Hintertux (Àustria).
Dorms moltes hores? sí, bastantes.
Posició favorita per dormir: de costat.
Què no falta mai a la teva maleta: l'ordinador i l'iPod.
Altres esports: tennis.
Si no fossis esquiador series... pilot de Fórmula 1.
Algun idol esportiu: ídol no.
Creus en la sort? sí.
Alguna mania especial? que no hi hagi neu sobre els esquis abans d'una baixada, i que els vidres de les ulleres siguin els correctes i estiguin perfectament nets.
Les noies, com t'agraden? discretes, sense tonteries al cap, amb les idees clares.
El millor moment del dia: l'hora d'anar a dormir.

molt més, molt pocs saben com n'és de difícil ser a l'alta competició de qualsevol esport.

Quan creus que podrem veure un esquiador català i/o espanyol lluitant per entrar entre els deu primers de la Copa del Món?
Apostant fort, en uns quatre o cinc anys, però ja veurem.

T'han fet alguns comentaris especials pel fet de ser espanyol i ser esquiador, sobretot a l'estranger?
Sí, sempre em diuen, 'Espanya football, no skiing' i sempre tens alguna discussió per això. Fan molta ràbia aquests comentaris.

Podries definir-te com a esquiador?
Tinc un esquí nerviós i ràpid de moviments.

En quin tipus de pista i neu dónes el millor de tu mateix?
En un mur amb neu dura és on més gaudeixo i vaig més ràpid.

Com saps si estàs davant del gran dia en una cursa? Tens algunes sensacions especials?
Depèn de com m'aixequi al matí. Si tinc ganes d'aixecar-me i pujar a pistes, aquell dia tot anirà be.

Ets un noi que ho dóna tot en una cursa? Creus que les saps llegir bé?
No m'acostumo a posar nerviós. Normalment surto convençut que pot anar bé. Mai dono per perduda una cursa. Mentre queden portes, queda esperança.

Si mirem els teus resultats de fora es veu que no has acabat moltes proves. Vol dir això que vas massa accelerat, que no penses massa sobre els esquís?
No ho has mirat bé, això. Normalment sóc bastant sòlid en les curses i acostumo a arribar. L'any passat vaig tenir una lesió i vaig estar un mes parat. Després no vaig trobar el punt. El meu cap era guanyador, però estar un mes parat em va passar factura.

També sobta que gairebé tens els mateixos bons resultats en eslàlom que en gegant, ho creus així?
Perquè sempre he tingut curses molt similars en eslàlom i gegant. Són les dues disciplines que hem pogut treballar més i encara no és moment d'especialitzar-se.

Però probablement hi hagi una disciplina que t'agradi més que una altra, oi? Quina és i per què?
Sí, l'eslàlom. És molt divertit.

Si la teva progressió lògica segueix, creus que pots arribar a entrar en una segona mànega de la Copa del Món?
Sí, perfectament. Si no ho cregués no sé si estaria esquiant.

Què sents quan veus joves d'altres països als quals sembla que no els costa tant entrar en el circuit blanc?
Ho veig normal, ja que són països amb una tradició de neu més gran que la nostra. Els esquiadors que sobresurten en aquests països són els que tenen més talent, al nostre país sobresurten els que han esquiat més, que no vol dir que tinguin el talent necessari. Però això no vol dir que nosaltres no puguem arribar-hi.

Els millors resultats de la passada temporada

El rendiment de Pol Carreras la temporada passada va estar marcat per la lesió que va patir i que el va tenir un mes a la banqueta. Després li va costar molt tornar a agafar el ritme. Va començar la pretemporada a Xile amb la Copa Sud-americana, per després seguir competint a Suècia i Suïssa i assolir el seu primer gran resultat en fer tercer al Campionat d'Itàlia júnior a Sexten/Kreuzbergpass, Itàlia, en eslàlom, abans de ser vuitè i cinquè al gegant de la cursa júnior italiana de Claviere. De fet, sembla que se li dóna bé Itàlia, ja que va guanyar l'eslàlom de Belmonte el 10 de febrer, en la que era la primera de les tres victòries que va aconseguir la passada temporada. Les dues últimes van ser a la cursa FIS d'Espot Esquí, en eslàlom i gegant, els passats 19 i 20 de març. Altres resultats destacats són el 18è lloc al súper gegant del Campionats Britànics celebrats a Meribel el 30 de març o la 19à en el gegant del Campionat del Món Júnior del passat 5 d'abril. El millor encara ha d'arribar.

Pol és un tot terreny, satreveix amb tot, però és amb neu dura on més gaudeix i va més ràpid.

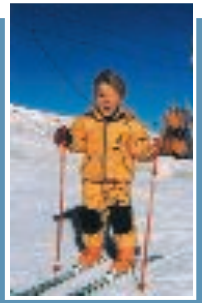

Enguany La Molina acull la Copa del Món. Tot i ser de noies, suposo que no t'ha la perdràs, oi?
Si hi sóc, segur que hi aniré. El que no sé és si em permetran competir, fer d'obridor, o estaré entrenant a l'estranger.

Somies a trepitjar algun dia un podi de la Copa del Món?
Sí, quan veig una foto d'algun podi em vénen moltes ganes de ser-hi i ser jo qui és a dalt de tot.

Què valoraries més: un podi a la Copa del Món, en uns mundials o en uns Jocs Olímpics?
Tot per un igual, però sempre es dóna més importància a uns mundials o als Jocs Olímpics, però tots els esportistes sabem que tot és igual de complicat, i que el màxim nivell és el de la Copa del Món.

Per arribar a assolir els màxims objectius has d'estar bé físicament i tècnicament. A quina part dónes més importància?
Sempre he donat més importància a la vessant tècnica, ja que és en la que més m'he entretingut. Totes dues tenen molta importància. S'ha de tenir una bona tècnica i bona forma física per poder aplicar la tècnica amb la major eficàcia.

Però et consideres més físic que tècnic?
Jo considero que sóc una persona amb un bon físic per ser esquiador i tècnicament vaig bé. Molt igual en les dues parts.

I has de comptar amb el millor material. Creus que és el teu cas?
Sí, personalment Atomic sempre m'ha cuidat molt. El seu material és molt bo i sempre m'ha funcionat molt bé. Tanmateix, Bodysport sempre m'ha cuidat molt, i de fet estic amb Atomic gràcies a Bodysport.

Suposo que en el decurs d'una cursa ja saps si ho estàs fent bé o no. Què és el primer que penses quan creues la línia de meta, ets dels que sempre mira el cronòmetre i pregunta pel temps o dels que va a la seva?
Normalment saps com ho estàs fent, però mai se sap amb exactitud. A l'estranger a vegades arribes a baix dient que ho has fet bé, i després resulta que t'han clavat un bon pal. Jo sempre vull saber el temps. Necessito saber com ho he fet per quedar-me tranquil.

Tens alguna forma concreta de celebrar un bon resultat?
Un bon resultat dóna molta satisfacció i és quan es veu el fruit de l'entrenament. No tinc cap manera concreta de celebrar-lo, tot i que depèn de la situació. ❄